

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6SŽk/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 9011010231
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:9011010231.3

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: V. H. B. P., P., O. XX, S., proti žalovanému: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 15026/2008/51/RK zo dňa 27.10.2011, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/10/2012-195 zo dňa 16.10.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/10/2012 - 195 zo dňa 16.10.2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa § 191 ods. 1 písm. c/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného ako aj orgánu verejnej správy prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení rozsudku konštatoval, že úlohou súdu v danej veci bolo zistiť, či žalobca preukázal riadne a včas splnenie podmienky odborného minima a odbornej skúšky v zmysle § 34 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. o znalcoch, tlmočníkoch a prekladateľoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon č. 382/2004 Z.z.“ aj „zákon o znalcoch“), ako i či jeho osvedčenie predstavuje splnenie rovnocennej alebo zásadne porovnateľnej podmienky odborného minima, a to s poukazom na Smernicu Európskeho parlamentu a rady 2006/123/ES z 12.12.2006, konkrétne kapitolu II. článok 5 bod 3 Smernice.

3. Preskúmaným rozhodnutím žalovaný dňa 27.10.2011 zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti SR, sekcie civilného práva, občianskeho a správneho práva č. 15026/2008/-51 zo dňa 31.08.2009, ktorým bol žalobca vyčiarknutý zo zoznamu

znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, z oddielu na zápis znalcov, odbor: Stavebníctvo, odvetvie: Pozemné stavby, Odhad hodnoty nehnuteľností, Poruchy stavieb, a to podľa § 34 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. Rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy bolo vydané na základe toho, že Ministerstvo spravodlivosti SR vyzvalo prostredníctvom internetu dňa 01.06.2009 všetkých znalcov, teda aj žalobcu, aby v lehote do 12.06.2009 doručili požadované doklady podľa § 34 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z., inak do 31.08.2009 rozhodne o vyčiarknutí zo zoznamu znalcov.

4. Žalobca túto výzvu splnil dňa 09.06.2009 doručením Osvedčenia o absolvovaní odbornej skúšky č. 3895/OS-ST/2008 v odbore Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby zo dňa 05.08.2008 vydané Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity a Osvedčením o absolvovaní kursu znaleckého minima v dňoch 25.11. a 16.12.2005 vydané Ústavom súdneho inžinierstva vysokého učení technického v Brne. Napriek tomu sa s tým orgán verejnej správy prvého stupňa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal.

5. Žalovaný však dospel k záveru, že žalobca nespĺnil podmienky odborného minima a odbornej skúšky uvedené v § 34 ods. 3 písm. b/ zák. č. 382/2004 Z.z., a preto rozhodol o jeho vyčiarknutí zo zoznamu znalcov podľa § 34 ods. 6 zák. č. 382/2004 Z.z.. Tento právny záver žalovaného, že žalobca nespĺnil podmienky preukázania odborného minima a odbornej skúšky nepovažoval krajský súd za správny.

6. Správny súd ďalej uviedol, že „Osvedčení“ o absolvovaní kursu znaleckého minima vydaného žalobcovi Vysokým učením technickým v Brne, Ústavom súdneho inžinierstva zo dňa 16.12.2005 sa v Českej republike používa na rovnaký účel ako v Slovenskej republike, teda na preukázanie absolvovania odborného minima pre znalcov. V čase rozhodovania žalovaného bola účinná Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12.12.2006 (ďalej len „smernica“), a to uverejnením v Úradnom vestníku európskej Únie dňa 27.12.2006, ktorá v čase rozhodovania žalovaného nebola implementovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, čo však nebolo prekážkou toho, aby sa žalobca dovolával práv z uvedenej smernice voči štátu a tento bol povinný v rozsahu uvedenej smernice tieto práva garantovať.

7. Vzhľadom na znenie článku 5 ods. 3 smernice, podľa ktorého „v prípadoch, keď členské štáty požadujú od poskytovateľa alebo príjemcu predloženie osvedčenia, potvrdenia alebo iného dokumentu potvrdzujúceho splnenie požiadavky, členské štáty uznajú každý dokument iného členského štátu používaný na rovnocenný účel, alebo z ktorého je jasné, že príslušná požiadavka bola splnená“, bolo potrebné, podľa názoru krajského súdu, osvedčenie o absolvovaní kurzu znaleckého minima v dňoch 25.11. a 16.12.2005 vydaného Vysokým učením technickým v Brne, Ústavom súdneho inžinierstva, právne posúdiť ako uznanie splnenia podmienky odborného minima v zmysle § 34 ods. 3 písm. b/ zák. č. 382/2004 Z.z.

8. K druhej podmienke, a to absolvovanie odbornej skúšky v príslušnom odbore, žalovaný vo svojom rozhodnutí dospel k záveru, že žalobca Osvedčením o absolvovaní odbornej skúšky č. 3895/OS-ST/2008 v odbore Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby zo dňa 05.08.2008, vydaným Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity, doručeným žalovanému dňa 09.06.2009 nespĺnil podmienku preukázania odbornej skúšky, pretože z § 34 ods. 4 zák. č. 382/2004 Z.z. vyplýva, že splnenie podmienky absolvovania odbornej skúšky musí byť preukázané do 31.08.2008, k čomu v prípade žalobcu nedošlo. Ani tento právny záver žalovaného nepovažoval súd za správny.

9. Správny súd konštatoval, že zo znenia ustanovenia 34 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z., vyplýva, že ministerstvo rozhodne o vyčiarknutí znalca - fyzickej osoby, znaleckej organizácie, tlmočníka alebo prekladateľa, podľa odsekov 1 a 2 zo zoznamu najneskôr do 28. februára 2006, ak nespĺní podmienky uvedené v odseku 3 písm. a/ alebo do 31. augusta 2009, ak nespĺní podmienky uvedené v odseku 3 písm. b/, možno dospieť k takému výkladu, že podmienky uvedené v ods. 3 písm. b/ ustanovenia § 34 teda odborného minima a odbornej skúšky možno splniť do 31.08.2009.

10. Krajský súd vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu SR III.ÚS 375/2015 o ústavne konformnom výklade a súčasne z princípu právnej istoty, aj vzhľadom na postup žalovaného, keď ešte dňa

01.06.2009 vyzval znalcov, teda aj žalobcu na doručenie dokladov požadovaných § 34 ods. 3 písm. b/ zák. č. 382/2004 Z.z., má za to, že Osvedčenie o absolvovaní odbornej skúšky v odbore Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby zo dňa 05.08.2008, ktoré žalobca predložil žalovanému dňa 09.06.2009, mal žalovaný považovať za splnenie podmienky vyžadovanej § 34 ods. 3 písm. b/ zák. č. 382/2004 Z.z. v zákonom stanovenej lehote. Preto, ak žalovaný rozhodol o vyčiarknutí žalobcu zo zoznamu znalcov z dôvodu nesplnenia podmienok odborného minima a odbornej skúšky, vychádza rozhodnutie žalovaného z nesprávneho právneho posúdenia.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

11. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalovaný v postavení sťažovateľa (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa ust. § 440 ods. 1 písm. f/, g/ SSP a navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

12. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti poukázal na porušenie práva na spravodlivý proces z dôvodu nedostatku riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Nie je zrejmé, ako prišiel krajský súd k záveru, že „kurs znaleckého minima“ sa v Českej republike používa na rovnaký účel ako „odborné minimum“ v Slovenskej republike. Rovnako ponechal námietky žalovaného, pokiaľ ide o odlišnosť oboch vzdelávaní s prihliadnutím na predmet vzdelávania, bez povšimnutia.

13. Nesprávne právne posúdenie veci žalovaný odôvodnil tým, že „kurs znaleckého minima“ nepredstavuje splnenie rovnocennej podmienky v Českej republike ako „odborné minimum“ v Slovenskej republike. „Kurs znaleckého minima“ nie je podmienkou na vymenovanie za znalca v Českej republike, t.j. za znalca môže byť vymenovaná aj osoba, ktorá nemá uvedené vzdelanie (§ 4 zákona č. 36/1967 Sb.) Jeho cieľ je „cílem jednodenního studijního programu s řízeným samostudiem je základní příprava pro výkon znalecké činnosti ve smyslu zákona č. 36/1967 Sb. a prováděcí vyhlášky č. 37/1967 Sb. v platném znění“, zatiaľ čo „obsahom odborného minima sú najmä základy právnych predpisov týkajúcich sa výkonu znaleckej činnosti...“ Ide o právne normy upravujúce podmienky na zápis, práva a povinnosti znalca, vedenie denníka, formálne a obsahové náležitosti znaleckých úkonov, vzdelávanie, vymedzenie protiprávnych konaní (zákon o znalcoch), spôsob výpočtu odmeny (vyhláška č. 491/2004 Z.z.), postupy pri výpočte všeobecnej hodnoty (vyhláška č. 492/2004 Z.z.), práva a povinnosti znalca v konaniach vedených orgánmi verejnej moci (Trestný poriadok, Správny poriadok).

14. Práve z toho dôvodu, že právna úprava v Slovenskej a Českej republike je od 01.09.2004 odlišná, uložil zákonodarca v § 34 ods. 3 písm. b/, resp. § 34 ods. 4 zákona o znalcoch znalcom vymenovaným k 31.08.2004, t.j. vymenovaným podľa zákona č. 36/1967 Zb. do 31.08.2008 povinnosť preukázať, že splnili podmienku odborného minima, inak vyjadrené, úspešne vykonali skúšku, ktorá má preveriť ovládanie právnych noriem upravujúcich znaleckú činnosť v Slovenskej republike od 01.09.2004.

15. Úmyselné nezúčastnenie sa preskúšania žalobca dôvodil tým, že žalovaný nevytvoril skúšobnú komisiu zohľadňujúcu jeho kvalifikačnú úroveň, a preto sa zúčastnil „kursu znaleckého minima“ v Českej republike. Záver krajského súdu, podľa sťažovateľa, v podstate znamená, že znalci oprávnení vykonávať znalecké úkony na podklade oprávnenia udeleného žalovaným nemusia ovládať právnu úpravu znaleckej činnosti účinnú v Slovenskej republike, hoci ich úlohou je predovšetkým vykonávanie znaleckých úkonov pre súdy a iné orgány verejnej moci Slovenskej republiky podľa právnych noriem Slovenskej republiky, ale stačí, že sa zúčastnili vzdelávania z právnej úpravy, ktorá bola účinná v Slovenskej republike do 31.08.2004, resp. je účinná v Českej republike.

16. Záverom sťažovateľ namietal bod 72 odôvodnenia rozsudku, pretože žalovaný v druhostupňovom správnom rozhodnutí uviedol, že žalobca preukázal (a nie nepreukázal ako tvrdí krajský súd) splnenie podmienky odbornej skúšky v odbore Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby. Žalobca bol vyčiarknutý z odvetvia Pozemné stavby, pretože nepreukázal splnenie podmienky odborného minima a z odvetví: Odhad hodnoty nehnuteľností a Poruchy stavieb, pretože nepreukázal splnenie podmienky odborného

minima a odborných skúšok.

17. Žalobca vo svojom vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že kasačná sťažnosť je nedôvodná a navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania v rozsahu 100%.

III.

Konanie na kasačnom súde

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) dospel k záveru o potrebe zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a vec mu vrátiť na ďalšie konanie podľa § 462 ods. 1 SSP.

19. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu kasačný súd zistil, že Ministerstvo spravodlivosti SR rozhodnutím číslo 15026/2008/51 zo dňa 31.08.2009 vyčiarkol žalobcu zo zoznamu znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, Odboru: Stavebníctvo, Odvetvie: Pozemné stavby, Odhad hodnoty nehnuteľností, Poruchy stavieb, podľa § 34 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z., pretože žalobca nepreukázal splnenie zákonnej podmienky absolvovania odborného minima a odbornej skúšky do 31.08.2008 podľa § 34 ods. 3 písm. b/, ods. 4 citovaného zákona.

20. Rozklad žalobcu voči prvostupňovému rozhodnutiu žalovaný podľa § 61 ods. 3 v spojení s § 59 ods. 2 správneho poriadku a § 34 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. zamietol a toto rozhodnutie potvrdil.

21. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca preukázal splnenie podmienky v odbore Stavebníctvo, odvetvie Pozemné stavby osvedčením o získanom špecializovanom vzdelávaní s celoštátnou pôsobnosťou o absolvovaní odbornej skúšky č. 3895/OS-ST/2008 zo dňa 05.08.2008 vydané Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity.

22. Absolvovanie odborného minima podľa podmienky odborného minima podľa § 34 ods. 3 písm. b) a § 34 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z. žalobca preukazoval osvedčením o absolvovaní kursu znaleckého minima v dňoch 25.11. a 16.12.2005 vydanom Ústavom súdneho inžinierstva Vysokého učení technického v Brne.

23. Pre presné a úplné zistenie skutkového stavu žalovaný vyzval žalobcu na predloženie dokladov, z ktorých možno zistiť, či kurz znaleckého minima je možné uznať ako splnenie rovnocennej alebo zásadne porovnateľnej podmienky podľa § 3 ods. 5 zákona č. 136/2010 Z.z. o službách na vnútornom trhu a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

24. Žalovaný v rozhodnutí prihliadal na § 9 ods. 3 vyhlášky č. 490/2004 Z.z., ktorou sa vykonáva zákon č. 382/2004 Z.z., ktorý určuje rozsah odborného minima. Uviedol, že z dokladov predložených žalobcom nevyplýva splnenie podmienok odborného minima podľa § 9 predmetnej vyhlášky. Žalovaný zároveň uviedol, že žalobca nepreukázal splnenie podmienky odborného minima podľa § 34 ods. 3 písm. b/ zákona číslo 382/2004 Z.z., čo samo osebe zakladá dôvod na jeho vyčiarknutie zo zoznamu bez ohľadu na to, či splnil alebo nespĺnil podmienku odbornej skúšky.

IV.

Právne predpisy, právne názory kasačného súdu

25. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo

priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

26. Správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

27. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 382/2004 Z.z. znalci a tlmočníci, ktorí sú vymenovaní ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto zákona, ústavy a iné pracoviská zapísané v zozname podľa doterajších predpisov, sa považujú za znalcov - fyzické osoby, znalecké organizácie alebo tlmočníkov podľa tohto zákona.

28. Podľa § 34 ods. 3 písm. b/ zákona č. 382/2004 Z.z. znalci - fyzické osoby, znalecké organizácie, tlmočníci a prekladatelia podľa odsekov 1 a 2 sú povinní ministerstvu do 31. augusta 2007 preukázať splnenie podmienky odborného minima a odbornej skúšky podľa tohto zákona.

29. Podľa § 34 ods. 4 zákona č. 382/2004 Z.z. znalci, tlmočníci a prekladatelia podľa odsekov 1 a 2, ktorí do 31. augusta 2007 nepreukázali splnenie podmienky podľa § 34 ods. 3 písm. b/ sú povinní preukázať splnenie podmienky odborného minima a odbornej skúšky podľa tohto zákona do 31. augusta 2008.

30. Podľa § 34 ods. 6 zákona č. 382/2004 Z.z. ministerstvo rozhodne o vyčiarknutí znalca - fyzickej osoby, znaleckej organizácie, tlmočníka alebo prekladateľa podľa odsekov 1 a 2 zo zoznamu najneskôr do 28. februára 2006, ak nesplní podmienky uvedené v odseku 3 písm. a/, alebo do 31. augusta 2009, ak nesplní podmienky uvedené v odseku 3 písm. b/.

31. Podľa § 34 ods. 5 zákona č. 382/2004 Z.z. znalci, tlmočníci a prekladatelia podľa odsekov 1 a 2, ktorí majú záujem absolvovať odbornú skúšku podľa tohto zákona, musia na účely preukázania splnenia podmienky odbornej skúšky podľa odseku 4 podať prihlášku na odbornú skúšku najneskôr do 31. decembra 2007; na neskôr podané prihlášky sa neprihliada.

32. Podľa § 9 vyhlášky 490/2004 Z.z. (1) Účelom odborného minima je získanie základných znalostí potrebných na výkon znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti alebo prekladateľskej činnosti. (2) Odborné minimum zabezpečujú znalecké ústavy a tlmočnicke ústavy na základe poverenia ministerstvom. (3) Rozsah odborného minima je najmenej 30 hodín. Obsahom odborného minima sú najmä základy právnych predpisov týkajúcich sa výkonu znaleckej činnosti, tlmočnickej činnosti a prekladateľskej činnosti, metodika výkonu činnosti, vedenie denníka, ako aj forma a obsah znaleckého úkonu, tlmočnickeho úkonu alebo prekladateľského úkonu. (4) Študijný program odborného minima schvaľuje ministerstvo. (5) Odborné minimum sa ukončuje vykonaním písomnej skúšky a ústnej skúšky. (6) Výsledok skúšky sa hodnotí klasifikačnými stupňami a) vyhovelo, b) nevyhovelo.

33. Podľa čl. 5 ods. 3 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12.12.2006 o službách na vnútornom trhu, v prípadoch, keď členské štáty požadujú od poskytovateľa alebo príjemcu predloženie osvedčenia, potvrdenia alebo iného dokumentu potvrdzujúceho splnenie požiadavky, členské štáty uznávajú každý dokument iného členského štátu používaný na rovnocenný účel, alebo z ktorého je jasné, že príslušná požiadavka bola splnená.

34. Kasačný súd uvádza, že žalobca ako znalec Odboru: Stavebníctvo, Odvetvie: Pozemné stavby, Odhad hodnoty nehnuteľností, Poruchy stavieb bol vzhľadom na citované zákonné ustanovenia povinný splniť kumulatívne podmienky odborného minima a odbornej skúšky do 31.08.2009.

35. Z administratívneho spisu je zrejmé, že odbornú skúšku žalobca absolvoval len v odvetví Pozemné

stavby („Osvedčenie o absolvovaní odbornej skúšky Žilinskej univerzity v Žiline zo dňa 05.08.2008“), pričom ju mal splniť vo všetkých troch odvetviach. Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu pritom nevyplýva, ako sa vysporiadal s námietkou nepreukázania splnenia podmienky odbornej skúšky v odvetviach „Pozemné stavby, Odhad hodnoty nehnuteľností“.

36. V súvislosti s namietaným odborným minimom kasačný súd uvádza, že krajský súd sa nezaoberal „osvedčením o absolvovaní kursu znaleckého minima“, ktoré predložil žalobca, so vzdelávaním požadovaným vyhláškou č. 490/2004 Z.z. z pohľadu, či tento doklad by bolo možné považovať za rovnocenný k odbornému minimu požadovanému slovenskou právnou úpravou, pričom ale konštatoval, že sa používa na rovnaký účel ako v Slovenskej republike, a teda na preukázanie absolvovania odborného minima pre znalcov.

37. Tento právny názor krajského súdu kasačný súd považoval za predčasný a ničím nepodložený. Dôvodom vyčiarknutia znalca zo zoznamu podľa citovaného § 34 ods. 6 je skutočnosť, že znalec nepreukáže splnenie podmienky odborného minima alebo odbornej skúšky v príslušnom odvetví. V danom prípade správny súd riadne neodôvodnil, na základe akých skutočností znalec preukázal splnenie obidvoch zákonných podmienok pre všetky odvetvia, pričom vyslovil záver o rozpore rozhodnutia žalovaného so zákonom č. 382/2004 Z.z.

38. Kasačný súd na tomto mieste považuje za dôležité uviesť, že základný zmysel právneho inštitútu znalca (tlmočníka, prekladateľa) má nezastupiteľnú úlohu v každom právnom štáte. Pokiaľ rozhodnutie v občianskom súdnom konaní, trestnom, správnom, prípadne inom konaní vedenom orgánom verejnej moci závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti spadajúce mimo právnu vedu, sú tieto ústavné práva bez účinnosti znalca (tlmočníka, prekladateľa) nerealizovateľné, pretože konajúci orgán nemá a ani nemôže mať potrebnú odbornosť, ktorou práve tieto osoby disponujú. Pod pojmom „odbornosť“ treba rozumieť vedomosti v niektorej z oblastí vedy a techniky, v ktorej sa uskutočňuje výskum a vývoj. Sústavu odborov vedy a techniky a číselník odborov vedy a techniky upravuje smernica Ministerstva školstva Slovenskej republiky č. 27/2006-R z 21. decembra 2006, .

39. V predmetnej veci žalobca vedel o povinnosti preukázať splnenie podmienky odborného minima a odbornej skúšky a bolo predovšetkým v jeho záujme všetky zákonom požadované predpoklady splniť a preukázať v zákonnej lehote.

40. Podľa právneho názoru kasačného súdu žalované správne orgány vo veci vykonali dostatočné dokazovanie, vo veci náležite zistili skutkový stav a vyvodili z neho aj správne právne závery.

41. Preto s poukazom na ust. § 462 ods. 1 SSP preskúmaný rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude krajský súd viazaný právnym názorom kasačného súdu vysloveným v tomto rozhodnutí (§ 469 SSP).

42. O trovách kasačného konania rozhodne podľa ust. § 467 ods. 3 SSP krajský súd podľa ust. § 175 ods. 2 SSP v spojení s § 167 SSP samostatným uznesením.

43. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.